

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové, a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce (stěžovatele) **V. Ž.**, zast. JUDr. Pěvou Skýbovou, advokátkou se sídlem v Brně, nám. 28. října 17, proti **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 5. 2004, č. j. 36 Az 453/2003 - 47,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Opravným prostředkem podaným dne 4. 12. 2002 u Ministerstva vnitra ČR se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2000, č. j. U-4923/VL-P07-99. O podaném opravném prostředku rozhodoval v souladu s ustanovením § 129 odst. 2 s. ř. s. Krajský soud v Brně. Podanou žalobu Krajský soud v Brně rozsudkem č. j. 36 Az 453/2003 - 23 zamítl. Proti rozsudku podal stěžovatel včas kasační stížnost.

Podáním ze dne 7. 4. 2004 požádal stěžovatel krajský soud o ustanovení právního zástupce.

Krajský soud žádosti stěžovatele vyhověl a usnesením ze dne 13. 5. 2004, č. j. 36 Az 453/2003 - 47, ustanovil stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti zástupce advokáta JUDr. Pěvu Skýbovou, se sídlem v Brně, nám. 28 října 17. Zároveň stěžovatele poučil, že toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení, přičemž proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 10. 6. 2004.

Žalobce - stěžovatel podal proti tomuto usnesení dne 25. 6. 2004 kasační stížnost. V podané kasační stížnosti stěžovatel uvádí, že žádal o ustanovení advokáta jednak proto, že jej ve Zlíně 4 advokáti odmítli a taktéž zejména ze sociálních důvodů. Stěžovatel podává kasační stížnost s odkazem na stížní důvod ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť se domnívá, že skutková podstata, z níž krajský soud vycházel nemá oporu ve spise a dále z důvodu zakotveného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) , když namítá, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, spočívá v nesrozumitelnosti a nedostatku důvodu rozhodnutí.

Stěžovatel uvádí, že soud nevzal v úvahu obsah spisu a to zejména jeho žádost o ustanovení zástupce. Soud bez ohledu na uvedené sociální důvody ustanovil stěžovateli

advokátku se sídlem v Brně. Stěžovatel se snažil zástupce kontaktovat, avšak bezúspěšně. Pro stěžovatele je velmi finančně náročné a takřka nedostupné zástupce kontaktovat. Stěžovatel má za to, že bylo porušeno jeho právo na obhajobu a spravedlivý proces.

Stěžovatel dále podotýká, že krajský soud své rozhodnutí neodůvodnil a stěžovatel tak nerozumí, proč mu byl ustanoven zástupce z Brna a nikoli ze Z. Stěžovatel se cítí být znevýhodněn pro svou státní příslušnost.

Navrhuje usnesení krajského soudu zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení a současně žádá, aby mu byl ustanoven zástupce ze Z.

Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož takové rozhodnutí vzešlo nebo osoba zúčastněná na řízení (stěžovatel) domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému rozhodnutí, není-li v zákoně stanoveno jinak (§ 102 s. ř. s.).

V dané věci stěžovatel nenamítá podjatost ustanoveného zástupce, pouze nesouhlasí s tím, aby mu byl ustanoven zástupce z Brna z důvodu velké vzdálenosti a finanční náročnosti.

Soud dospěl k závěru, že, jakkoli jsou důvody svědčící pro přípustnost kasační stížnosti formulovány v zákoně dosti široce a stěžovatel podal kasační stížnost výslovně s odkazem na kasační důvody ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s., nelze podřadit stěžovatelem tvrzené stížnostní důvody, s ohledem na jejich obsah, pod žádný z uvedených v ustanovení § 103 s. ř. s.

Důvod uvedený pod písm. a) – nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení nepřichází v úvahu, stejně tak důvod uvedený pod písm. b) nelze pro napadené usnesení užít, neboť výše citované ustanovení předpokládá vadu řízení spočívající v tom, že skutková podstata z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel nemá oporu ve spisech, nebo je s nimi v rozporu. Usnesení soudu o ustanovení advokáta však logicky takové úvahy nepředcházely, neboť napadené rozhodnutí soudu s řízením před správním orgánem nesouvisí. Pokud jde o důvod uvedený pod písm. c) ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., t. j. zmatečnost řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce, nebo byl soud nesprávně obsazen, popř. bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce, k tomu nutno uvést, že ani tento důvod kasační stížnosti nelze ve stěžovatelově podání nalézt, neboť stěžovatel neuvádí, že by ve věci rozhodoval vyloučený soudce. Nelze shledat taktéž žádné důvody podle ust. § 103 odst. 1 písm. d), neboť usnesení o ustanovení právního zástupce se ve smyslu ustanovení § 55 odst. 4 s. ř. s. nemusí odůvodňovat. Důvod uvedený pod písm. e) – nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení – nepřichází v dané věci v úvahu, neboť napadeným usnesením nedošlo k odmítnutí návrhu nebo k zastavení řízení krajským soudem.

Ze spisového materiálu krajského soudu naopak vyplývá, že pro usnesení o ustanovení advokáta byly splněny podmínky řízení, neboť stěžovatel o takové ustanovení požádal a Krajský soud v Brně žádosti stěžovatele vyhověl. Stěžovatel tudíž nemohl být zkrácen na svém právu na obhajobu. Taktéž soud, pokud stěžovateli advokáta ustanovil, tak aby byly splněny procesní podmínky pro projednání podané kasační stížnosti, nemohl tímto svým postupem odeprít stěžovateli právo na spravedlivý proces.

Protože se podaná kasační stížnost opírá jen o jiné důvody než předpokládá zákon, nezbylo soudu než ji podle ust. § 104 odst. 4 ve spojení s ust. § 46 odst. 1 písm. d/ s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 31. března 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu